

23-08- ΟΡΘΡΟΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

23-08- Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Ἡ ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς Κοιμήσεως
τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

† Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Λούππου.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφωνήσῃς·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος α'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπῆχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'. (ἐκ γ')

Ἐν τῇ Γεννήσει, τὴν παρθενίαν ἐ-
φύλαξας. Ἐν τῇ Κοιμήσει, τὸν κό-
σμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέ-
στης πρὸς τὴν ζωὴν, Μήτηρ ὑπάρ-
χουσα τῆς ζωῆς καὶ ταῖς πρεσβεΐαις
ταῖς σαῖς λυτρομένη, ἐκ θανάτου
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφωνήσῃς·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναβόησον Δαυΐδ, τίς ἡ παροῦ-
σα Ἑορτή; Ἦν ἀνύμνησα φύσιν, ἐν
τῷ βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν, ὡς θυγατέ-
ρα θεόπαιδα καὶ Παρθένον, μετέ-
στησεν αὐτήν, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μο-
νάς, Χριστὸς ὁ ἐξ αὐτῆς, ἄνευ σπο-
ρᾶς γεννηθείς· καὶ διὰ τοῦτο χαί-
ρουσι, μητέρες καὶ θυγατέρες, καὶ
νύμφαι Χριστοῦ, βοῶσαι· Χαῖρε, ἡ
μεταστᾶσα, πρὸς τὰ ἄνω βασιλεία.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ πάντιμος χορός, τῶν σοφῶν Ἀ-
ποστόλων, ἠθροίσθη θαυμαστώως,
τοῦ κηδεῦσαι ἐνδόξως, τὸ σῶμά
σου τὸ ἄχραντον, Θεοτόκε Πανύ-
μνητε· οἷς συνύμνησαν, καὶ τῶν Ἀγ-
γέλων τὰ πλήθη, τὴν Μετάστασιν,
τὴν σὴν σεπτῶς εὐφημοῦντες· ἣν
πίστει ἐορτάζομεν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Ἀναγνώστης

τὸν Ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας
μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου
ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Coὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πο-
νηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως
ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ

σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Εἶτα ψάλλονται οἱ δύο Κανόνες·

ὁ α' μετὰ τῶν Εἰρμῶν

Κανὼν πρῶτος,

ᾠδὴ α'· Ὕμνος α'· Ὁ εἰρμός.

Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, ἡ ἱερὰ καὶ εὐκλεὲς Παρθένε μνήμη σου, πάντας συνηγάγετο, πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς, ἐξαρχούσης Μαριάμ, μετὰ χορῶν καὶ τυμπάνων, τῷ σῷ ἄδοντας Μονογενεῖ, ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται. (δ΄ς)

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμφεπονεῖτο αὐτῶν τάξις, οὐρανοβάμων ἐν Σιών τὸ θεῖον σῶμά σου· ἄφνω δὲ συρρέυσασα, τῶν Ἀποστόλων ἡ πληθὺς, ἐκ περάτων Θεοτόκε, σοὶ παρέστησαν ἄρδην· μεθ' ὧν ἄχραντε, σοῦ τὴν σεπτὴν, Παρθένε μνήμην δοξάζομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νικητικὰ μὲν βραβεῖα ἤρω, κατὰ τῆς φύσεως Ἀγνή, Θεὸν κυήσασα· ὅμως μιμουμένη δέ, τὸν ποιητὴν σου καὶ Υἱόν, ὑπὲρ φύσιν ὑποκύπτεις, τοῖς τῆς φύσεως νόμοις· διὸ θνήσκουσα, σὺν τῷ Υἱῷ, ἐγείρη διαιωνίζουσα.

Κανὼν δεύτερος.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὡδὴ α΄. Ὕμνος δ΄. Ὁ εἰρμός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ Βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων· καὶ ἄσω γηθόμενος ταύτης τὴν Κοίμησιν. (δ΄ς)

Τροπάρια.

Δόξα.

Παρθένοι νεάνιδες, σὺν Μαριὰμ τῇ Προφῆτιδι, ὠδὴν τὴν ἐξόδιον, νῦν ἀλαλάξατε· ἡ Παρθένος γάρ, καὶ μόνη Θεοτόκος, πρὸς λῆξιν οὐράνιον, διαβιβάζεται.

Καὶ νῦν.

Ἀξίως ὡς ἔμψυχον, σὲ οὐρανὸν ὑπεδέξαντο, οὐράνια Πάναγνε, θεία σκηνώματα· καὶ παρέστηκας, φαιδρῶς ὠραϊσμένα, ὡς νύμφη πανάμωμος, τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ εἰρμός.

Ἡ δημιουργική, καὶ συνεκτική τῶν ἀπάντων, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, ἀκλινῇ ἀκράδαντον, τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον Χριστέ· μόνος γὰρ εἶ Ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Ἡ δημιουργική καὶ συνεκτική τῶν ἀπάντων, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, ἀκλινῇ ἀκράδαντον, τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον Χριστέ· μόνος γὰρ εἶ Ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γυναῖκά σε θνητὴν, ἀλλ' ὑπερφύως καὶ Μητέρα, Θεοῦ εἰδότες πανάμωμε, οἱ κλεινοὶ Ἀπόστολοι, πε-

φρικυαῖς ἤπτοντο χερσί, δόξῃ ἀπαστράπτουσιν, ὡς θεοδόχον σκῆνος θεώμενοι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπέφθασε χερσί, ταῖς ὑβριστικαῖς τοῦ αὐθάδους, τομῇν ἡ δίκη ἐπάξασα, τοῦ Θεοῦ φυλάξαντος, τὸ σέβας τῇ ἐμψύχῳ κιβωτῷ, δόξῃ τῆς Θεότητος, ἐν ᾗ ὁ Λόγος σὰρξ ἐ χρημάτισεν.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὑμνολόγους Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Τροπάρια.

Δόξα.

Θνητῆς ἐξ ὀσφύος προαχθεῖσα, τῇ φύσει κατάλληλον Ἀγνή, τὴν ἐξοδὸν διήνυσας· τεκοῦσα δὲ τὴν ὄντως ζωὴν, πρὸς τὴν ζωὴν μεθέστηκας, τὴν θείαν ἐνυπόστατον.

Καὶ νῦν.

Δῆμος Θεολόγων ἐκ περάτων, ἐξ ὕψους Ἀγγέλων δὲ πληθὺς, πρὸς τὴν Σιών ἠπείγοντο, παντοδυνάμῳ νεύματι, ἀξιοχρέως Δέσποινα, τῇ σῇ ταφῇ λειτουργήσοντες.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφωνήσις.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Μεσώδιον Κάθισμα.

ῥΗχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Εν τῇ Γεννήσει σου, σύλληψις ἄσπορος· ἐν τῇ Κοιμήσει σου, νέκρωσις ἄφθορος· θαῦμα ἐν θαύματι διπλοῦν, συνέδραμε Θεοτόκε· πῶς γὰρ ἡ ἀπείρανδρος, βρεφοτρόφος ἀγνεύουσα; πῶς δὲ ἡ Μητρόθεος, νεκροφόρος μυρίζουσα; Διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Οὐ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Κοντάκιον.

ῥΗχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὥς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Ὁ Οἶκος.

Τείχισόν μου τὰς φρένας Σωτήρ μου· τὸ γὰρ τεῖχος τοῦ κόσμου ἀνυμνῆσαι τολμῶ, τὴν ἄχραντον Μητέρα σου· ἐν πύργῳ ῥημάτων ἐνίσχυσόν με, καὶ ἐν βάρεσιν ἐννοιῶν ὀχύρωσόν με· σὺ γὰρ βοᾷς, τῶν αἰτούντων πιστῶς τὰς αἰτήσεις πληροῦν. Σὺ οὖν μοι δώρησαι γλῶτταν, προφοράν, λογισμὸν ἀκαταίσχυντον· πᾶσα γὰρ δόσις ἐλλάμφεως, παρὰ σοῦ καταπέμπεται φωταγωγέ, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Λούππου.

Στίχοι

Ὑπῆρχε Λούππος δοῦλος, ἐκ δὲ

τοῦ ξίφους

Ἐλεύθερος προσῆλθε τῷ Χριστῷ φίλος.

Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ πέφνε Λούππον φασγάνου ἀκμή.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου ἱερομάρτυρος Εἰρηναίου, Ἐπισκόπου Σιρμίου.

Στίχοι

Τμηθεὶς μετέσχε νεκρικῶν ὁ Σιρμίου,

Λουτρῶν σχεδίων αἱμάτων ποταμίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου ἱερομάρτυρος Εἰρηναίου, Ἐπισκόπου Λουγδούνων.

Στίχοι

Σπεύδει λιπεῖν γῆν ἐκ ξίφους Εἰρηναῖος.

Ἐρωτιᾷ γὰρ τῷ πρὸς οὐρανούς πόθῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Καλλινίκου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι

Καλλίνικος μένουσαν ἡδονὴν μένων,

Πρὸς τὴν τελευτὴν οὐκ ἀηδῶς ἦν ἔχων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι τριάκοντα ὀκτὼ μάρτυρες, οἱ ἐν Θράκῃ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

Ἦνεγκε τριπλῇ μαρτύρων δεκάς ξίφος,

Ἐχουσα καὶ σύναθλον ἀπλὴν ὀκτάδα.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

ᾠδὴ α΄. ᾠχος α΄

Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ ἡ ἱερὰ καὶ εὐκλεής, Παρθέने, μνήμη σου πάντας συνηγάγετο πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς, ἐξαρχούσης Μαριὰμ μετὰ χορῶν καὶ τυμπάνων, τῷ σῶ ἄδοντας μονογενεῖ. Ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ΄

Ἡ δημιουργικὴ καὶ συνεκτικὴ τῶν ἀπάντων Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, ἀκλινῇ, ἀκράδαντον τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον, Χριστέ. μόνος γὰρ εἶ ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαύομενος.

ᾠδὴ δ΄

Ῥήσεις προφητῶν καὶ αἰνίγματα τὴν σάρκωσιν ὑπέφηναν τὴν ἐκ Παρθένου σου, Χριστέ, φέγγος ἀστραπῆς σου εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξελεύσεσθαι. καὶ φωνεῖ σοι ἄβυσσος ἐν ἀγαλλιάσει. Τῇ δυνάμει σου δόξα, φιλόανθρωπε.

ᾠδὴ ε΄

Τὸ θεῖον καὶ ἄρρητον κάλλος τῶν ἁρετῶν σου, Χριστέ, διηγῆσμαι. ἐξ αἰδίου γὰρ δόξης συναΐδιον καὶ ἐνυπόστατον λάμψας ἀπαύγασμα, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρού, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ σωματοθεῖς ἀνέτειλας ἥλιος.

ᾠδὴ στ΄

Ἄλιον, ποντογενές, κητῶν ἐντόσθιον πῦρ τῆς τριημέρου ταφῆς σου τὶ προεικόνισμα, οὗ Ἰωνᾶς ὑποφῆτης ἀναδέδεικται. σεσωμένος γάρ, ὡς καὶ προὔπέπωτο, ἀσινῆς ἐβόα. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε.

Ἰταμῶ θυμῶ τε καὶ πυρὶ θεῖος ἔρωσ ἀντιταττόμενος τὸ μὲν πῦρ ἐδρόσιζε, τῷ θυμῷ δὲ ἐγέλα, θεοπνεύστῳ λογικῇ τῇ τῶν ὁσίων τριφθόγγῳ λύρᾳ ἀντιφθεγγόμενος μουσικοῖς ὀργάνοις ἐν μέσῳ φλογός. Ὁ δεδοξασμένος τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η΄

Ἀἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν

τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φλόγα δροσίζουσαν ὁσίους, δυσσεβεῖς δὲ καταφλέγουσαν ἄγγελος Θεοῦ ὁ πανσθενὴς ἔδειξε παισί. ζωαρχικὴν δὲ πηγὴν εἰργάσατο τὴν Θεοτόκον, φθορὰν θανάτου καὶ ζωὴν βλυστάνουσαν τοῖς μέλπουσι. Τὸν δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν οἱ λελυτρωμένοι καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ διάκονος. Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ᾠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

Ἡ Τιμωτέρα οὐ σπυχολογεῖται.

ᾠδὴ θ΄

ᾠχος α΄

Ἀἰ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Ὁ εἰρμός.

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι, ἐν σοὶ Παρθέने ἄχραντε. παρθενεύει γὰρ τόκος, καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος. Ἡ μετὰ τόκον Παρθένος, καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα, σώζοις αἰεὶ, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι, ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε· παρθενεύει γὰρ τόκος, καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος. Ἡ μετὰ τόκον Παρθένος, καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα, σῶζοις ἀεὶ, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Εξίσταντο Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἐν τῇ Σιών σκοπούμεναι, τὸν οἰκεῖον Δεσπότην, γυναικείαν ψυχὴν χειρίζομενον· τῇ γὰρ ἀχράντως τεκούσῃ, υἱοπρεπῶς προσεφώνει· Δεῦρο σεμνή, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ συνδοξάσθητι.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Συνέστειλε χορὸς τῶν Ἀποστόλων, τὸ θεοδόχον σῶμά σου, μετὰ δέους ὁρῶντες, καὶ φωνῇ λιγυρᾷ προσφθεγγόμενοι· Εἰς οὐρανίους θαλάμους, πρὸς τὸν Υἱὸν ἐκφοιτῶσα, σῶζοις ἀεὶ, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου.

Κανὼν δεῦτερος. ᾠδὴ δ' Ὑμνος τοῦ Μεγαλυνάριον,

Αγγελοὶ τὴν Κοίμησιν τῆς Παρθένου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς ἡ Παρθένος ἀπαίρει, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Ὁ εἰρμός.

Αγγελοὶ τὴν Κοίμησιν τῆς Παρθένου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς ἡ Παρθένος ἀπαίρει, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Απας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυρίζετω δέ, αὐτῶν νόων φύσις

γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνὴ ἀειπάρθενε.

Αγγελοὶ τὴν Κοίμησιν τῆς Παρθένου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς ἡ Παρθένος ἀπαίρει, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Δεῦτε ἐν Σιών, τῷ θείῳ καὶ πίονι, ὅρει τοῦ ζώντος Θεοῦ, ἀγαλλιασώμεθα, τὴν Θεοτόκον ἐνοπτριζόμενοι· πρὸς γὰρ τὴν λίαν κρείττονα, καὶ θειοτέραν σκηνήν, ὡς Μητέρα, ταύτην εἰς τὰ Ἅγια, τῶν Ἀγίων Χριστὸς μετατίθησι.

Δόξα.

Δεῦτε οἱ πιστοί, τῷ τάφῳ προσέλθωμεν, τῆς Θεομήτορος, καὶ περιπτυσώμεθα, καρδίας χεῖλη ὄμματα μέτωπα, εἰλικρινῶς προσάπτοντες· καὶ ἀρυσώμεθα, ἱαμάτων, ἀφθονα χαρίσματα, ἐκ πηγῆς ἀενάου βλυστάνοντα.

Καὶ νῦν.

Δέχου παρ' ἡμῶν, ὠδὴν τὴν ἐξόδιον, Μῆτερ τοῦ ζώντος Θεοῦ· καὶ τῇ φωτοφόρῳ σου, καὶ θείᾳ ἐπισκίασον χάριτι· τῷ βασιλεῖ τὰ τρόπαια, τῷ φιλοχρίστῳ λαῷ, τὴν εἰρήνην, ἄφεςιν τοῖς μέλπουσι, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν βραβεύουσα.

Καταβάσῃα. ᾠδὴ θ'

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι μακαρίζομέν σε τὴν μόνην Θεοτόκον.

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι ἐν σοί, Παρθένε ἄχραντε· παρθενεύει γὰρ τόκος καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος. Ἡ μετὰ τόκον Παρθένος καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα,

σώζοις αεί, Θεοτόκε, τὴν κληρονομίαν σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον. ᾠχος γ'.

Ἀπόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῇ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα· καὶ σὺ Ὑῖε καὶ Θεέ μου, παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα. *(ἐκ γ')*

ΑΙΝΟΙ

ᾠχος δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἀινεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἡ Σπυχολογία (Ψαλμοὶ ρμθ', ρμθ') καί·

Ἰστώμεν Σπύχους δ' καὶ ψάλλομεν Σπυχρὰ προσόμοια γ', δευτεροῦντες τὸ α'.

ᾠχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. α'. **Ἀ**ινεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, οὐρανοὶ ἐπαγάλλονται, καὶ Ἀγγέλων γέγηθε τὰ στρατεύματα· πᾶσα ἡ γῆ δὲ εὐφραίνεται, ὥδὴν σοι ἐξόδιον, προσφωνοῦσα τῇ Μητρί, τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος, ἀπειρόγαμε, Παναγία Παρθένε, ἡ τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων ῥυσαμένη, προγονικῆς ἀποφάσεως.

Στίχ. β'. **Ἀ**ινεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχῷ

σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, ...

Στίχ. γ'. **Ἀ**ινεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Εκ περάτων συνέδραμον, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, θεαρχίῳ νεύματι τοῦ κηδεῦσαί σε· καὶ ἀπὸ γῆς αἰρομένην σε, πρὸς ὕψος θεώμενοι, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριήλ, ἐν χαρᾷ ἀνεβόων σοι· Χαῖρε ὄχημα, τῆς Θεότητος ὅλης· χαῖρε μόνη, τὰ ἐπίγεια τοῖς ἄνω, τῷ τοκετῷ σου συνάψασα.

Στίχ. δ'. **Ἀ**ινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὴν ζωὴν ἡ κυήσασα, πρὸς ζωὴν μεταβέβηκας, τῇ σεπτῇ Κοιμήσει σου τὴν ἀθάνατον, δορυφορούντων Ἀγγέλων σοι, Ἀρχῶν καὶ Δυνάμεων, Ἀποστόλων Προφητῶν, καὶ ἀπάσης τῆς κτίσεως, δεχομένου τε, ἀκηράτοις παλάμαις τοῦ Ὑιοῦ σου, τὴν ἀμώμητον ψυχὴν σου, Παρθενομητορ Θεόνυμφε.

Δόξα. Καὶ νῦν. *ᾠχος πλ. β'.*

Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει, Θεοτόκε Μητερ τῆς ζωῆς, νεφέλαι τοὺς Ἀποστόλους, αἰθερίους διήρπαζον· καὶ κοσμικῶς διεσπαρμένους, ὁμοχώρους παρέστησαν, τῷ ἀχράντῳ σου σώματι· οἱ καὶ κηδεύσαντες σεπτῶς, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριήλ, μελωδοῦντες ἀνεβόων· Χαῖρε κεχαριτωμένη, Παρθένε Μητερ ἀνύμφευτε, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Μεθ' ὧν

ὡς Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἰκέτευ-
ε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται

εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς.
Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν
σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν
μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ,
Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μο-
νογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον
Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ,
ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἵρων τὴν
ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον
ἡμᾶς, ὁ αἵρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ
κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός,
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ
μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῇσω
σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν
αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι
ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δε-
δοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ'
ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν,
ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα·
Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν
μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον,
δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά
σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ
φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ
Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος α΄

Εν τῇ Γεννήσει, τὴν παρθενίαν ἐ-
φύλαξας. Ἐν τῇ Κοιμήσει, τὸν κό-
σμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέ-
στης πρὸς τὴν ζωὴν, Μήτηρ ὑπάρ-
χουσα τῆς ζωῆς καὶ ταῖς πρεσβείαις
ταῖς σαῖς λυτρομένη, ἐκ θανάτου
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

*Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·*

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α. ᾠχος β. (Ἐκλογή).

Σπῆχ. α. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶ-
σα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν
εὐφροσύνῃ, εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐ-
τοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. (Ψθ' 1-2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, *
Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Σπῆχ. β. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰ-
νεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. (Ψθ' 14)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Σπῆχ. γ. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὐ-
τω καὶ εἶδομεν, ἐν πόλει Κυρίου
τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. (μζ' 9)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Σπῆχ. δ. Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τό-
πος αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον
αὐτοῦ ἐν Σιών. (οε' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

*Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·*

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β. ᾠχος β. (Ἐκλογή).

Σπῆχ. α. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύ-
λας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώμα-
τα Ἰακώβ.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν ἁ-
γίοις θαυμαστός, * ψάλλοντάς σοι,
Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. β. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη
περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγί-
οις ...

Σπῆχ. γ. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐ-
τὴν εἰς τὸν αἰῶνα. (μζ' 9)

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγί-
οις ...

Σπῆχ. δ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμή-
ματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ
Θεοῦ· ἠγίασε τὸ σκηνώμα αὐτοῦ ὁ
Ὑψιστος. (με' 5)

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγί-
οις ...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ
Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ
καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγί-
ας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας, εἷς ὢν τῆς
ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
σῶσον ἡμᾶς.

*Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·*

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ. ᾠχος α. (Ἐκλογή).

Σπῆχ. α. Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ
Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ἄσομαι
καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου. (ρζ' 2)

Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν...

Σπῆχ. β. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυ-
ρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ
μοι; (ριε' 3)

Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν...

Στίχ. γ'. Ψ Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου, διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου. (ριε' 7)

Εν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν...

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. ᾠχος α'.

Εν τῇ Γεννήσει, τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας. Ἐν τῇ Κοιμήσει, τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρούμενη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς μητέρα πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς

Προκείμενον. ᾠχος γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν ὁ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἄρπαγμὸν ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ' ἐαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι ἐρεθὲις ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἐαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσῃται, ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ πατρός.

Ἀλληλούϊα (γ'). ᾠχος πλ. δ'.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου.

ᾠμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἄθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς ἑορτῆς (Λουκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Εκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τὴν Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ὁ εἰρμός
θ' ὧδ' ἡς τοῦ ἀ' κανόνος.
ᾠχος α'.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν
σε, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι,
ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε· παρθενεύ-
ει γὰρ τόκος, καὶ ζωὴν προμνηστεύ-
εται θάνατος. Ἡ μετὰ τόκον Παρ-
θένος, καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα, σῶ-
ζοις αἰεὶ, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν
σου.

Κοινωνικόν. ᾠχος δ'.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ
τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.
Ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν.
ᾠχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,
ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον,
εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ
ἡμᾶς ἔσωσεν.

Αμὴν ἀμὴν ἀμὴν, εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέ-
σεώς Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν
δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς τῶν
ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων·
τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ,
ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαι-
οσύνην σου. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα,
ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν.
ᾠχος β'.

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογη-
μένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος. (τρὶς)

Ἀπόλυσις

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων
Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη
στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου
Κουλούρας Βέροιας